TEISINGUMO TEISMO (dešimtoji kolegija) SPRENDIMAS

2025 m. kovo 6 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Aplinka – Direktyva 2011/92/ES – Tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimas – 2 straipsnio 1 dalis ir 4 straipsnio 2 dalis – II priede nurodyti projektai – Miestų urbanizavimo projektai – 4 straipsnio 4 ir 5 dalys – Užsakovo ir kompetentingos institucijos pareigos, kai atitinkama valstybė narė nusprendžia reikalauti išvados, kuri minėtose 4 ir 5 dalyse numatyta dėl tokių projektų – Atsižvelgimas į trečiojo asmens pateiktas pastabas, kuriose nurodomas galimas atitinkamo projekto poveikis gyvūnų rūšiai, kuriai taikoma Direktyvos 92/43/EEB 12 straipsnyje numatyta griežta apsauga“

Byloje C-41/24

dėl *High Court* (Aukštasis teismas, Airija) 2023 m. gruodžio 1 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2024 m. sausio 22 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Waltham Abbey Residents Association

prieš

An Bórd Pleanála,

Ireland,

The Attorney General,

dalyvaujant

O’Flynn Construction Co. Unlimited Company,

TEISINGUMO TEISMAS (dešimtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas D. Gratsias, teisėjai J. Passer (pranešėjas) ir B. Smulders,

generalinė advokatė J. Kokott,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

* Proceso kalba: anglų.

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– *Waltham Abbey Residents Association*, atstovaujamos SC J. Devlin, BL J. Kenny ir *solicitor* D. Healy,

– *An Bord Pleanála*, atstovaujamos SC B. Foley, BL A. Carroll ir *solicitor* P. Reilly,

– Airijos, atstovaujamos *Chief State solicitor* M. Browne, S. Finnegan, K. Hoare ir A. Joyce, padedamų SC D. McGrath, SC F. Valentine ir BL E. O'Callaghan,

– Europos Komisijos, atstovaujamos M. Noll-Ehlers ir N. Ruiz García,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinės advokatės nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/92/ES dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo (OL L 26, 2012, p. 1), iš dalies pakeistos 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/52/ES (OL L 124, 2014, p. 1) (toliau – Direktyva 2011/92), išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant gyventojų asociacijos *Waltham Abbey Residents Association* ginčą su *An Bord Pleanála* (Teritorijų planavimo agentūra, Airija) (toliau – agentūra), *Ireland* (Airija) ir *Attorney General* (generalinis prokuroras, Airija) dėl agentūros išduoto strateginio gyvenamųjų būstų statybos projekto leidimo.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Direktyva 2011/92

3 Direktyvos 2011/92 7–9 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„(7) sutikimas dėl valstybės ir privačių projektų planuojamos veiklos, galinčios turėti žymų poveikį aplinkai, turėtų būti duodamas tik atlikus tokių projektų galimo reikšmingo poveikio aplinkai vertinimą. <…>

(8) tam tikrų rūšių projektai daro reikšmingą poveikį aplinkai, ir tokie projektai dažniausiai turėtų būti sistemingai vertinami;

(9) kitų rūšių projektai gali ne visais atvejais daryti reikšmingą poveikį aplinkai ir tokie projektai turėtų būti vertinami, kai, valstybės narės manymu, reikšmingas poveikis yra tikėtinas".

4 Šios direktyvos 2 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Valstybės narės imasi visų priemonių, reikalingų užtikrinti, kad, prieš išduodant sutikimą planuojamai veiklai, projektams, kurie gali daryti reikšmingą poveikį aplinkai, be kita ko, dėl savo pobūdžio, masto ar vietos, bus reikalaujama sutikimo planuojamai veiklai ir poveikio aplinkai vertinimo. Tie projektai apibrėžti 4 straipsnyje.“

5 Minėtos direktyvos 3 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Vertinant poveikį aplinkai kiekvienu konkrečiu atveju yra tinkamu būdu nustatomas, apibūdinamas ir įvertinamas tiesioginis ir netiesioginis reikšmingas projekto poveikis šiems veiksniams:

<…>

b) biologinei įvairovei, ypatingą dėmesį skiriant rūšims ir buveinėms, saugomoms pagal [1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyvą 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos (OL L 206, 1992, p. 7; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 102), iš dalies pakeistą 2013 m. gegužės 13 d. Tarybos direktyva 2013/17/ES (OL L 158, 2013, p. 193) (toliau – Direktyva 92/43)] ir [2009 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/147/EB dėl laukinių paukščių apsaugos (OL L 20, 2010, p. 7)];

<…>“

6 Direktyvos 2011/92 4 straipsnyje nustatyta:

„1. Remiantis 2 straipsnio 4 dalimi, I priede išvardyti projektai turi būti vertinami pagal 5–10 straipsnius.

2. Remdamosi 2 straipsnio 4 dalimi, valstybės narės nusprendžia, ar projektai, išvardyti II priede, turi būti vertinami pagal 5–10 straipsnius. Valstybės narės tai nusprendžia:

a) išnagrinėjusios kiekvieną atvejį;

arba

b) pagal valstybės narės nustatytas ribas ar kriterijus.

Valstybės narės gali apsispręsti naudoti abi a ir b punktuose nurodytas procedūras.

3. Kai pagal 2 dalį nagrinėjamas kiekvienas konkretus atvejis arba nustatomos ribos ar kriterijai, atsižvelgiama į aktualius atrankos kriterijus, įtvirtintus III priede. Valstybės narės gali nustatyti ribas arba kriterijus, pagal kuriuos nustatoma, kada projektams nereikia taikyti nei išvados procedūros pagal 4 ir 5 dalis, nei poveikio aplinkai vertinimo, ir (arba) ribas arba kriterijus, pagal kuriuos nustatoma, kada projektams bet kuriuo atveju reikia taikyti poveikio aplinkai vertinimą nevykdant išvados priėmimo procedūros, nustatytos pagal 4 ir 5 dalis.

4. Kai valstybės narės nusprendžia reikalauti išvados priėmimo procedūros II priede išvardytiems projektams, užsakovas pateikia informaciją apie projekto charakteristikas ir tikėtiną reikšmingą jo poveikį aplinkai. Išsamus pateiktinos informacijos sąrašas nustatytas II.A priede. Prireikus užsakovas atsižvelgia į jam žinomų kitų svarbių poveikio aplinkai vertinimų, atliktų pagal kitus nei ši direktyva Sąjungos teisės aktus, rezultatus. Užsakovas taip pat gali pateikti bet kokių projekto charakteristikų ir (arba) priemonių, kurių numatoma imtis siekiant išvengti reikšmingo

neigiamo poveikio aplinkai arba užkirsti jam kelią, nes priešingu atveju aplinka galėtų patirti reikšmingą neigiamą poveikį <…>, aprašymą.

5. Kompetentinga institucija priima išvadą remdamasi užsakovo pateikta informacija pateikta pagal 4 dalį [pagal 4 dalį pateikta informacija] ir prireikus atsižvelgdama į preliminarių patikrinimų ar poveikio aplinkai vertinimų, atliktų pagal kitus nei ši direktyva Sąjungos teisės aktus[,] rezultatus. Išvada pateikiama visuomenei ir joje:

a) kai nuspręsta, kad reikalingas poveikio aplinkai vertinimas, nurodomos pagrindinės priežastys, dėl kurių reikalaujama tokio vertinimo remiantis atitinkamais kriterijais, išvardytais III priede, arba

b) kai nuspręsta, kad nereikalingas poveikio aplinkai vertinimas, nurodomos pagrindinės priežastys, dėl kurių nereikalaujama tokio vertinimo remiantis atitinkamais kriterijais, išvardytais III priede, ir kai užsakovas pasiūlo, pateikiamos projekto charakteristikos ir (arba) priemonės, kurių numatoma imtis siekiant išvengti bet kokio reikšmingo neigiamo poveikio aplinkai arba užkirsti jam kelią, nes priešingu atveju aplinka galėtų patirti reikšmingą neigiamą poveikį <…>.

6. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentinga institucija priimtų išvadą kuo greičiau per laikotarpi, neviršijantį 90 dienų, skaičiuojamą nuo tos dienos, kai užsakovas pateikė visą informaciją, kurios reikalaujama pagal 4 dalį. Išimtiniais atvejais, susijusiais su projekto pobūdžiu, sudėtingumu, vieta ar dydžiu, kompetentinga institucija tą terminą gali pratęsti, kad priimtų savo išvadą; tokiu atveju kompetentinga institucija informuoja užsakovą apie pratęsimo priežastis raštu ir nurodo datą, kada numato priimti išvadą.“

7 Šios direktyvos II.A priede yra sąrašas, kuriame pateikta „[i]nformacija, susijusi su II priede išvardytais projektais, kurią pateikia užsakovas“. Jis suformuluotas taip:

„1. Projekto aprašymas, būtinai įskaitant:
   a) viso projekto fizinių charakteristikų, taip pat, kai tinkama, griovimo darbų aprašymą;
   b) projekto vietos aprašymą, ypatingą dėmesį skiriant geografinių vietovių, kurioms projektas gali daryti poveikį, jautrumui aplinkosaugos požiūriu.

2. Aplinkos aspektų, kuriems projektas gali daryti reikšmingą poveikį, aprašymas.

3. Bet kokio galimo reikšmingo projekto poveikio aplinkai tiek, kiek turima informacijos apie tokį poveikį, aprašymas, kai poveikį gali sukelti:
   a) numatomos liekanos ir išmetalai, taip pat susidarančios atliekos, kai tinkama;
   b) gamtinių išteklių, visų pirma dirvožemio, žemės, vandens ir biologinės įvairovės naudojimas.

4. Kaupiant informaciją pagal 1–3 punktus, kai tinkama, atsižvelgiama į III priede nustatytus kriterijus.

8 Šios direktyvos III priede numatyti „[k]riterijai, pagal kuriuos sprendžiama, ar turi būti vykdomas II priede išvardytų projektų poveikio aplinkai vertinimas“.

Direktyva 2014/52

9 Direktyvos 2014/52 11 ir 29 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„(11) priemonės, kurių imamasi siekiant išvengti reikšmingo neigiamo poveikio aplinkai, ypač rūšims ir buveinėms, saugomoms pagal [Direktyvą 92/43] ir [Direktyvą 2009/147], užkirsti jam kelią, jį sušvelninti ir, jei galima, jį kompensuoti, turėtų padėti išvengti aplinkos kokybės blogėjimo ir grynųjų biologinės įvairovės nuostolių, laikantis [Europos] Sąjungos įsipareigojimų pagal [1992 m. birželio 5 d. Rio de Žaneire pasirašytą Jungtinių Tautų biologinės įvairovės konvenciją] ir ES biologinės įvairovės strategijoje iki 2020 m. numatytų tikslų bei veiksmų, nustatytų 2011 m. gegužės 3 d. Komisijos komunikate [Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui] „Biologinė įvairovė – mūsų gyvybės draudimas ir gamtinis turtas. ES biologinės įvairovės strategija iki 2020 m.“ [(KOM/2011/244 galutinis)];

<…>

(29) kad atrankos [preliminaraus patikrinimo] procedūra būtų taikoma veiksmingai ir skaidriai, kompetentingos institucijos turėtų nustatyti svarbiausius kriterijus, į kuriuos reikia atsižvelgti sprendžiant, ar tikėtina, kad projektas darys reikšmingą poveikį aplinkai, ir turėtų atsižvelgti į informaciją, kuri galėjo būti gauta atliekant kitus pagal Sąjungos teisės aktus reikalaujamus vertinimus. Šiuo atžvilgiu tikslinga nustatyti atrankos [per preliminarų patikrinimą padarytos] išvados turinį, ypač tais atvejais, kai poveikio aplinkai vertinimo nereikalaujama. Be to, gera administracinė praktika yra atsižvelgti į savanoriškas pastabas, kurios gali būti gaunamos iš kitų šaltinių, kaip antai iš visuomenės narių arba viešosios valdžios institucijų, nors atrankos [preliminaraus patikrinimo] etapu nereikalaujama oficialių konsultacijų“.

Direktyva 92/43

10 Direktyvos 92/43 6 straipsnio 3 dalyje nustatyta:

„Dėl bet kokio plano ar projekto, tiesiogiai nesusijusio arba nebūtino teritorijos tvarkymui, bet galinčio ją reikšmingai paveikti individualiai arba kartu su kitais planais arba projektais, turi būti atliekamas atitinkamas jo galimo poveikio teritorijai įvertinimas atsižvelgiant į tos teritorijos apsaugos tikslus. Atsižvelgiant į poveikio teritorijai įvertinimo išvadas ir remiantis 4 dalies nuostatomis, kompetentingos nacionalinės institucijos pritaria planui ar projektui tik įsitikinusios, kad jis neigiamai nepaveiks atitinkamos teritorijos vientisumo ir, jei reikia, išsiaiškinusios plačiosios visuomenės nuomonę.“

11 Šios direktyvos 12 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Valstybės narės imasi reikiamų priemonių sukurti į IV priedo a dalį įrašytų gyvūnų rūšių griežtos apsaugos jų paplitimo areale sistemą, draudžiančią:

a) bet kokia forma tyčia gaudyti ar žudyti šių rūšių individus gamtoje;

b) šias rūšis tyčia trikdyti, ypač jų perėjimo, jauniklių auginimo, žiemos miego ir migracijos metu;

c) tyčia naikinti ar rinkti kiaušinius gamtoje;

d) pažeisti ar naikinti perėjimo ar poilsio vietas.“

12 Minėtos direktyvos IV priedo a punkte paminėtos „visos“ šikšnosparnių „rūšys“, priskiriamos prie „Microchiroptera“ pobūrio.

Airijos teisė

2001 m. Teritorijų planavimo ir plėtros taisyklės

13 Pagrindinėje byloje taikytinos redakcijos *Planning and Development Regulations 2001* (2001 m. Teritorijų planavimo ir plėtros taisyklės) 109 straipsnyje nustatyta:

„<…>

(2B) (a) Jeigu prie paraiškos dėl teritorijų planavimo, kuri nesiekia nustatytos ribos, poveikio aplinkai vertinimo ataskaita nepridedama, tačiau kartu pateikiama 7A priede ir 2A dalyje nurodyta informacija arba kai pareiškėjas pateikia šią informaciją agentūrai laikydamasis 2 dalies b punkto ii papunktyje nustatyto reikalavimo, agentūra, siekdama įvertinti, peržiūri bent jau projekto pobūdį, mastą ar vietą.

(b) Atlikdama preliminarų patikrinimą agentūra priima sprendimą ir

(i) nustačiusi, kad nėra realios tikimybės, jog siūlomas projektas turės reikšmingą poveikį aplinkai, nusprendžia, kad poveikio aplinkai vertinimas nereikalingas, arba

(ii) nustačiusi, kad yra reali tikimybė, jog siūlomas projektas turės reikšmingą poveikį aplinkai, ji

(I) konstatuoja, kad projektas gali turėti tokį poveikį, ir

(II) pareiškėjui pateikia rašytinį pranešimą, kuriame paprašo pateikti poveikio aplinkai vertinimą ir įvykdyti 112 straipsnio reikalavimus.

<…>

(4) (a) Atlikdama preliminarų patikrinimą pagal 2B dalį, kad nustatytų, ar yra reali tikimybė, kad siūlomas projektas turės reikšmingą poveikį aplinkai, ir rengdama išvadą agentūra atsižvelgia į

(i) 7 priede nustatytus kriterijus,

(ii) pagal 7A priedą pateiktą informaciją,

(iii) 2A dalies a punkte nurodytą papildomą informaciją (jeigu tokia yra) ir 2A dalies b punkte nurodytą aprašymą (jeigu toks yra),

(iv) turimus preliminarių patikrinimų arba poveikio aplinkai vertinimų, atliktų pagal kitus Sąjungos teisės aktus nei [Direktyva 2011/92], rezultatus, kai jie yra aktualūs, ir

(v) reikšmingą poveikį teritorijai, zonai, erdvei, vietai ar elementui tiek, kiek tai susiję su projektu, esančiu arba galinčiu turėti įtakos

(I) Europos svarbos teritorijai,

(II) teritorijai, apie kurią pranešama pagal *Wildlife (Amendment) Act 2000 (No. 38 of 2000)* (2000 m. Įstatymas Nr. 38 dėl faunos ir floros (dalinis pakeitimas)) 16 straipsnio 2 dalies b punktą,

(III) teritorijai, kurioje pagal 2000 m. Įstatymo Nr. 38 dėl faunos ir floros (dalinis pakeitimas) 18 straipsnį įsteigta gamtos paveldo teritorija,

(IV) žemės plotams, kuriuose yra įsteigtas gamtos rezervatas arba kurie yra pripažinti tokiu rezervatu, kaip tai suprantama pagal *Wildlife Act 1976 (No. 39 of 1976)* (1976 m. Įstatymas Nr. 39 dėl faunos ir floros) 15 arba 16 straipsnius;

(V) žemės plotams, kurie pagal 1976 m. Įstatymo Nr. 39 dėl faunos ir floros 17 straipsnį laikomi prieglobsčiu faunai ar florai,

(VI) ekologiniu požiūriu svarbiai erdvei, teritorijai ar elementui, kurių išsaugojimas, apsaugojimas ar apsauga yra teritorijos tvarkymo plano ar vietos urbanizacijos plano, teritorijos tvarkymo plano projekto ar vietos urbanizacijos plano projekto arba teritorijos, kurioje planuojama vykdyti projektą, tvarkymo plano siūlomo pakeitimo tikslas, arba

(VII) planui ar teritorijai, kuriuos kultūros, paveldo ir geilų kalba kalbančių regionų (Gaeltacht) reikalų ministras yra įtraukęs į siūlomą nacionalinio paveldo teritorijų sąrašą, skelbiamą Nacionalinių parkų ir laukinės gamtos tarnybos interneto svetainėje.

(b) Per preliminarų patikrinimą pagal 2B dalį agentūros pateikta išvada, ar tam tikrais atvejais yra reali tikimybė, kad dėl planuojamos veiklos projekto bus daromas reikšmingas poveikis aplinkai, įskaitant pagrindines priežastis ir motyvus, susijusius su 7 priede išvardytais svarbiais kriterijais, kuriais grindžiama tokia išvada, ir visi pagal 2C dalies c punktą pateikti pranešimai sudedami ir saugomi kartu su dokumentais, susijusiais su paraiška dėl planuojamos veiklos.

(5) Jei per preliminarų patikrinimą pagal 2B dalį pateiktoje išvadoje nurodoma, kad siūloma planuojama veikla neturės reikšmingo poveikio aplinkai, ir pareiškėjas pagal 2A dalies b punktą pateikė siūlomos planuojamos veiklos elementų (jeigu tokių yra) ir planuojamų priemonių (jeigu tokių yra), skirtų išvengti arba užkirsti kelią tam, kas kitu atveju galėtų kelti reikšmingą neigiamą poveikį aplinkai, aprašymą, agentūra šioje išvadoje nurodo tuos elementus (jeigu tokių yra) ir priemones (jeigu tokių yra).

<…>“

14 Šių taisyklių 299B straipsnio 2 dalyje numatyta:

„(b) (i) Jeigu pareiškėjas pateikė 1 dalies b punkto ii papunktyje (II) nurodytą informaciją, per preliminarų patikrinimą siekdama pateikti išvadą agentūra išnagrinėja bent jau planuojamos veiklos pobūdį, mastą ar vietą.

(ii) Atlikusi preliminarų patikrinimą agentūra pateikia išvadą ir

(I) nustačiusi, kad nėra realios tikimybės, jog siūlomas projektas turės reikšmingą poveikį aplinkai, nusprendžia, kad poveikio aplinkai vertinimas nereikalingas, arba

(II) nustačiusi, kad yra reali tikimybė, jog siūlomas projektas turės reikšmingą poveikį aplinkai, ji

(A) konstatuoja, kad planuojama veikla tikriausiai turėtų tokį poveikį, ir

(B) atsisako bendrauti su pareiškėju pagal *Planning and Development (Housing and Residential Tenancies) Act 2016* [2016 m. Teritorijų planavimo ir plėtros (būsto ir būsto nuomos) įstatymas (toliau – 2016 m. įstatymas)] 8 straipsnio 3 dalies a punktą.“

2016 m. įstatymas

15 2016 m. įstatymo 8 straipsnio 3 dalis suformuluota taip:

„(a) Agentūra gali nuspręsti nenagrinėti prašymo, pateikto pagal 4 straipsnio 1 dalį, jeigu mano, kad leidimo paraiška arba poveikio aplinkai vertinimo ataskaita arba prireikus „Natura“ poveikio aplinkai deklaracija yra nepakankama ar neišsami, visų pirma atsižvelgdama į leidimų išdavimo taisykles ir bet kokius teisės aktus, priimtus pagal [*Planning and Development Act 2000* (2000 m. Teritorijų planavimo ir plėtros įstatymas)] 12 arba 177 straipsnį, arba į bet kokias konsultacijas, vykdytas pagal 6 straipsnį.

<…>“

16 2016 m. įstatymo 9 straipsnio 5 dalyje numatyta:

„Jeigu agentūra nepasinaudojo jai suteiktomis funkcijomis atsisakyti nagrinėti prašymą pagal 8 straipsnio 3 dalį, jokia šios dalies nuostata negali būti aiškinama kaip draudžianti agentūrai atsisakyti išduoti leidimą gyvenamojo būsto strateginio planavimo projektui, kiek tai susiję su paraiška pagal 4 straipsnį, jeigu agentūra mano, kad siūlomos rūšies planavimas būtų per ankstyvas dėl to, kad poveikio aplinkai vertinimo ataskaita arba „Natura“ poveikio aplinkai deklaracija (jeigu ji būtina), pateikta kartu su prašymu išduoti leidimą, yra netinkama ar neišsami.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

17 Ginčas pagrindinėje byloje kilo dėl 123 butų statybos ir su tuo susijusių darbų Ballincollig (Airija) strateginio planavimo projekto.

18 Planuojant pateikti leidimo šiam projektui paraišką, buvo atliktas medžių tyrimas ir užsakovo vardu buvo parengtos dvi preliminaraus tyrimo ataskaitos: pirmoji – siekiant įvertinti šio projekto poveikį aplinkai pagal Direktyvą 2011/92 (toliau – PAV), o antroji – siekiant tinkamai įvertinti to paties projekto poveikį teritorijoms, kuriose įsteigtos specialios saugomos teritorijos arba specialios apsaugos teritorijos, kaip numatyta Direktyvos 92/43 6 straipsnio 3 dalyje.

19 Pirmojoje ataskaitoje nepateikta konkrečios faunos ir floros analizės, neminimas projekto poveikis šikšnosparniams, o joje pateiktoje vertinimo lentelėje nenurodyta biologinė įvairovė. Antrojoje ataskaitoje taip pat nėra konkrečios nuorodos į faktinį projekto poveikį šikšnosparniams, nes joje tik bendrai nurodoma, kad „faunos trikdymą tiesiogiai gali lemti buveinių (pavyzdžiui, šikšnosparnių lizdų sukimo vietų) praradimas arba netiesiogiai triukšmas, vibracijos ir su statyba bei eksploatavimu susijusios veiklos apimties padidėjimas“. Vienintelė nuoroda į biologinę įvairovę pateikta antrojoje ataskaitoje, kurioje vis dėlto daroma nuoroda tik į „Natura 2000“ teritorijas, o ne į pačios teritorijos, kurioje planuojama veikla, ekosistemą.

20 Dėl medžių įvertinimo pažymėtina, kad jis buvo atliktas tik per vieną dieną ir buvo nustatyta trylika medžių, kurie turėjo būti nukirsti. Atliekant šį vertinimą nebuvo atsižvelgta į tai, kad medžius faktiškai arba potencialiai naudoja šikšnosparniai, arba į tai, ar šikšnosparniai naudoja atitinkamą teritoriją maisto paieškai ar skraidymui. Vis dėlto, nors preliminaraus tyrimo ataskaitoje, susijusioje su PAV, siūloma „kuo labiau“ išsaugoti šioje teritorijoje esančią augaliją ir tvirtinama, kad jos pagerinimas naujomis kraštovaizdžio tvarkymo priemonėmis turės teigiamą pagrindinėje byloje nagrinėjamo projekto poveikį biologinei įvairovei, iš tikrųjų kai kurie medžiai, įskaitant tam tikrą skaičių kiparisų ir du iš šešių minėtoje teritorijoje esančių ąžuolų, būtų iškirsti.

21 2020 m. liepos 7 d. pareiškėja pagrindinėje byloje pateikė agentūrai pastabų, kuriose nurodė, kad siūloma planuojamos veiklos vieta yra visiškai netoli biologinio koridoriaus prie Li upės, pažymėjo, kad toje teritorijoje yra pastebėta šikšnosparnių, ir remdamasi 2016 m. atliktu šikšnosparnių faunos tyrimu pabrėžė, kad „dabartiniai duomenys apie šikšnosparnius greta esančioje teritorijoje rodo, jog egzistuoja įvairių šikšnosparnių rūšių, kurios naudoja upės koridorių, ir lemiamas poveikis šiems gyvūnams daromas dėl galimo lizdų sukimo vietų praradimo, maitinimosi vietų praradimo ir skraidymo maršrutų trikdymo“.

22 2020 m. rugsėjo 11 d. ekspertas rekomendavo išduoti leidimą. Jis konstatavo, kad apskritai aptariama teritorija nesuteikia tinkamų buveinių laukiniams gyvūnams ar saugotinoms rūšims, tačiau tvirtino, kad medžių kirtimas turi būti vykdomas laikantis kvalifikuoto ekologo patarimų, siekiant išvengti pagrindinėje byloje nagrinėjamo projekto galimo poveikio šikšnosparniams. Ekspertas neatliko preliminaraus tyrimo, susijusio su PAV, ir po išankstinio nagrinėjimo atmetė tokio preliminaraus tyrimo būtinybę.

23 2020 m. rugsėjo 16 d. sprendimu agentūra išdavė šio projekto leidimą, nepareikalavusi atlikti PAV ir nesurinkusi kitos informacijos apie šikšnosparnių buvimą. Remdamasi savo pačios atliktu preliminariu tyrimu, susijusiu su būtinybe atlikti projekto PAV, ji konstatavo, kad „užsakovo šiuo klausimu pateiktoje ataskaitoje yra tinkamai nurodytas ir apibūdintas tiesioginis, netiesioginis ir kumuliacinis siūlomos planuojamos veiklos poveikis aplinkai“, ir padarė išvadą, kad „dėl atitinkamos teritorijos pobūdžio, masto ir vietos siūloma planuojama veikla, tikėtina, neturės reikšmingo poveikio aplinkai“. Pareiškėjai pagrindinėje byloje pateikus pastabas, užsakovo nebuvo paprašyta jokios papildomos informacijos. Vis dėlto, remiantis eksperto rekomendacija, taip suteiktame leidime nurodyta ši sąlyga:

„21. Iš teritorijos pašalintini medžiai turi būti nukirsti vasaros pabaigoje arba rudenį. Dėl bet kokio šikšnosparnių trukdymo teritorijoje turi būti raštu suderinta su kompetentinga urbanistikos institucija, gavus kvalifikuoto ekologo nuomonę.

Motyvai: Siekiant išsaugoti gamtą.“

24 Gavęs pareiškėjos pagrindinėje byloje skundą dėl to sprendimo *High Court* (Aukštasis teismas, Airija), kuris yra prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, kyla klausimas, pirma, ar pagal Direktyvą 2011/92, be kita ko, reikalaujama, kad užsakovas surinktų visą reikšmingą informaciją apie rūšis ar buveines, kurioms atitinkamas projektas galėtų daryti poveikį, ir atliktų arba surinktų tinkamus mokslinius tyrimus, kad išsklaidytų bet kokias abejones dėl reikšmingo jo poveikio tokioms rūšims ar buveinėms. Be to, jam kyla klausimas dėl pareigų, kurios prireikus tenka užsakovui ir kompetentingai institucijai tuo atveju, jeigu trečioji šalis pateikia jai papildomos informacijos, objektyviai galinčios sukelti abejonių dėl šio projekto poveikio aplinkai.

25 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla klausimas, kokia riba turi būti taikoma, t. y. ar agentūra turi išsklaidyti bet kokias pagrįstas abejones dėl minėto projekto reikšmingo poveikio aplinkai, ar tiesiog priimti „pagrįstą“ sprendimą remdamasi turimais dokumentais. To teismo teigimu, jeigu sprendimas atmesti būtinybę atlikti PAV priklauso nuo to, ar išsklaidytos bet kokios pagrįstos abejonės, sprendimas neatlikti PAV konkrečiu atveju būtų neteisėtas. Vis dėlto yra veiksnių, dėl kurių agentūros sprendimas taptų pagrįstas, jeigu patikrinimas būtų susijęs tik su tokio sprendimo pagrįstumu, o ne su bet kokių abejonių pašalinimu.

26 Toliau prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla klausimas dėl to, kokią įtaką šio sprendimo 24 ir 25 punktuose nurodytiems aspektams turi tai, kad 2020 m. liepos 7 d. pareiškėjos pagrindinėje byloje pastabose išreikštos abejonės susijusios su rūšimis, kurioms taikoma Direktyvos 92/43 12 straipsnyje numatyta griežta apsauga.

27 Šiomis aplinkybėmis *High Court* (Aukštasis teismas, Airija) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar pagal [Direktyvos 2011/92] 4 straipsnio 4 dalį ir (arba) II.A priedo 3 dalį, aiškinamas atsižvelgiant į atsargumo principą, tuo atveju, kai reikėtų pateikti informaciją pagal [šios direktyvos] II.A priedą ir kai kompetentinga institucija turi informacijos, kad projektas gali paveikti rūšį ar buveinę, atitinkamas užsakovas turėtų gauti visą svarbią informaciją apie rūšis ar buveines, kurioms projektas gali daryti poveikį, ir atlikti arba gauti mokslinius tyrimus, kurie yra tinkami išsklaidyti abejonėms dėl reikšmingo poveikio tokioms rūšims ar buveinėms, o nesant tokių tyrimų rezultatų kompetentinga institucija turėtų būti informuojama ir privalo toliau veikti remdamasi tuo, kad nėra pakankamai informacijos, leidžiančios išsklaidyti abejones dėl to, ar projektas turės reikšmingą poveikį aplinkai?

2. Ar pagal [Direktyvos 2011/92] 4 straipsnio 4 dalį ir (arba) II.A priedo 3 dalį, aiškinamas atsižvelgiant į atsargumo principą, tokiu atveju, kai reikėtų pateikti informaciją pagal [šios direktyvos] II.A priedą, kompetentinga institucija privalo išsklaidyti abejones dėl projekto reikšmingo poveikio aplinkai galimybės, jeigu siūlo neatlikti projekto vertinimo pagal šios direktyvos 5–10 straipsnius, taigi jeigu priimant sprendimą pagal [šios direktyvos] 4 straipsnio 2 dalį kompetentingai institucijai objektyviai trūksta pakankamai informacijos siekiant išsklaidyti abejones dėl to, ar projektas turės reikšmingą poveikį aplinkai, ar reikėtų reikalauti atlikti projekto vertinimą pagal [šios direktyvos] 5–10 straipsnius?

3. Jeigu į pirmąjį klausimą apskritai būtų atsakyta neigiamai, ar tokios pasekmės atsiranda, kai galimas reikšmingas poveikis aplinkai susijęs su rūšimis, kurioms projektas gali daryti poveikį, jeigu šios rūšys, atsižvelgiant, be kita ko, į jų svarbą, kaip tai pripažįstama [Direktyvos 2011/92] 3 straipsnio 1 dalies b punkte ir [Direktyvos 2014/52] 11 konstatuojamojoje dalyje, turi teisę į griežtą apsaugą pagal [Direktyvos 92/43] 12 straipsnį?

4. Ar [Direktyvos 2011/92] 4 straipsnio 4 dalis ir (arba) II.A priedo 3 dalis, aiškinamos atsižvelgiant į atsargumo principą, reiškia, kad jeigu užsakovui pateikus informaciją pagal šios direktyvos II.A priedą kita šalis kompetentingai institucijai pateikia papildomos informacijos, dėl kurios objektyviai gali kilti abejonių dėl projekto poveikio aplinkai, užsakovas privalo pateikti kompetentingai institucijai papildomos informacijos, kuri leistų išsklaidyti tokias abejones, arba informuoti kompetentingą instituciją apie tokios informacijos nebuvimą arba pati kompetentinga institucija turi gauti papildomos informacijos, kuri išsklaidytų tokias abejones, arba alternatyviai nuspręsti, kad, nesant pakankamai informacijos, kuri išsklaidytų abejones dėl to, ar projektas turės reikšmingą poveikį aplinkai, būtina atlikti vertinimą pagal [Direktyvos 2011/92] 5–10 straipsnius?

5. Jeigu į ketvirtąjį klausimą apskritai būtų atsakyta neigiamai, ar tokios pasekmės atsiranda, kai galimas reikšmingas poveikis aplinkai susijęs su rūšimis, kurioms projektas gali daryti poveikį, jeigu šios rūšys, atsižvelgiant, be kita ko, į jų svarbą, kaip tai pripažįstama [Direktyvos 2011/92] 3 straipsnio 1 dalies b punkte ir [Direktyvos 2014/52] 11 konstatuojamojoje dalyje, turi teisę į griežtą apsaugą pagal [Direktyvos 92/43] 12 straipsnį?“

Dėl prejudicinių klausimų

28 Savo klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 2011/92 4 straipsnio 4–6 dalys turi būti aiškinamos taip, kad tuo atveju, kai per preliminaraus patikrinimo procedūrą, vykdomą pagal šią nuostatą, trečioji šalis kompetentingai institucijai pateikė informacijos, galinčios objektyviai sukelti abejonių dėl galimo reikšmingo šio projekto poveikio aplinkai, visų pirma pagal Direktyvą 92/43 saugomai rūšiai, užsakovas arba prireikus pati kompetentinga institucija turi surinkti visą reikšmingą informaciją, kad išsklaidytų bet kokias abejones dėl šio poveikio, ir nuspręsti, jog PAV yra būtinas, jei tokios abejonės negali būti išsklaidytos.

29 Reikia priminti, kad Direktyvos 2011/92 2 straipsnio 1 dalyje reikalaujama, kad projektų, kurie gali daryti reikšmingą poveikį aplinkai, kaip tai suprantama pagal šios direktyvos 4 straipsnį, siejamą su jos I arba II priedu, PAV būtų atliekamas prieš išduodant leidimą (2018 m. vasario 28 d. Sprendimo *Comune di Castelbellino*, C-117/17, EU:C:2018:129, 24 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

30 Direktyvos 2011/92 4 straipsnio 1 dalyje paaiškinta, kad, atsižvelgiant į šios direktyvos 2 straipsnio 4 dalį, I priede išvardyti projektai turi būti vertinami pagal jos 5–10 straipsnius. Taigi laikoma, kad šie projektai neišvengiamai kelia reikšmingo poveikio aplinkai pavojų.

31 Dėl Direktyvos 2011/92 II priede išvardytų projektų šios direktyvos 4 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad valstybės narės, išnagrinėjusios kiekvieną atvejį arba remdamosi atitinkamos valstybės narės nustatytomis ribomis ar kriterijais arba, jei reikia, abiem procedūromis, nustato, ar turi būti atliekamas atitinkamo projekto PAV. Kaip matyti iš šios nuostatos ir šios direktyvos 9 konstatuojamosios dalies, šie projektai nebūtinai visais atvejais daro reikšmingą poveikį aplinkai, todėl jų vertinimas turėtų būti atliekamas tik tuo atveju, jei valstybės narės mano, kad jie gali daryti tokį poveikį.

32 Šiuo klausimu Direktyvos 2011/92 4 straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad valstybės narės gali nustatyti ribas arba kriterijus, pagal kuriuos nustatoma, kada projektams nereikia taikyti šio straipsnio 4 ir 5 dalyse numatytos išvados procedūros arba atlikti PAV, ir (arba) ribas ar kriterijus, pagal kuriuos nustatoma, kada bet kuriuo atveju reikia taikyti PAV nevykdant išvados priėmimo procedūros, numatytos 4 ir 5 dalyse.

33 Galiausiai, kai valstybės narės nusprendžia reikalauti vykdyti tokią procedūrą, minėtose 4 ir 5 dalyse numatyta preliminaraus patikrinimo procedūra, atliekama toliau nurodytu būdu.

34 Pirma, užsakovas pateikia informaciją apie atitinkamo projekto charakteristikas ir galimą reikšmingą jo poveikį aplinkai. Išsamus pateiktinos informacijos sąrašas nustatytas Direktyvos 2011/92 II.A priede. Ši informacija turi apimti aplinkos elementų, kuriems projektas gali daryti reikšmingą poveikį, aprašymą ir bet kokio reikšmingo poveikio (kiek turima

informacijos apie tokį poveikį), kurį projektas gali daryti aplinkai, aprašymą. Užsakovas taip pat gali pateikti bet kokių projekto charakteristikų ir (arba) priemonių, kurių numatoma imtis siekiant išvengti reikšmingo neigiamo poveikio aplinkai arba užkirsti jam kelią (nes priešingu atveju aplinka galėtų patirti reikšmingą neigiamą poveikį), aprašymą.

35 Antra, kompetentinga institucija savo išvadą pateikia remdamasi taip užsakovo pateikta informacija ir atsižvelgdama į atitinkamus atrankos kriterijus, nustatytus Direktyvos 2011/92 III priede.

36 Šiomis aplinkybėmis užsakovas prireikus taip pat atsižvelgia į turimus kitų svarbių atitinkamo projekto poveikio aplinkai vertinimų, atliktų pagal kitus nei Direktyva 2011/92 Sąjungos teisės aktus, rezultatus, o kompetentinga institucija – į pagal tokius teisės aktus atliktų preliminarių patikrinimų arba poveikio aplinkai vertinimų rezultatus.

37 Trečia, išvada pateikiama visuomenei ir joje, be kita ko, nurodomos pagrindinės sprendimo reikalauti arba nereikalauti PAV priežastys, atsižvelgiant į atitinkamus Direktyvos 2011/92 III priede išvardytus kriterijus.

38 Vis dėlto Direktyvoje 2011/92 aiškiai nenumatyta pareiga per šią preliminaraus patikrinimo procedūrą konsultuotis su visuomene. Direktyvos 2014/52 29 konstatuojamojoje dalyje, kurioje paaiškinamas Direktyvos 2011/92 4 straipsnio 4–6 dalimis siekiamas tikslas, nurodyta, kad „gera administracinė praktika yra atsižvelgti į savanoriškas pastabas, kurios gali būti gaunamos iš kitų šaltinių, kaip antai iš visuomenės narių arba viešosios valdžios institucijų, nors atrankos [preliminaraus patikrinimo] etapu nereikalaujama oficialių konsultacijų“.

39 Be to, Direktyva 2011/92 neapibrėžia atvejų, kuriais kompetentinga institucija galėtų arba turėtų prašyti užsakovo pateikti papildomos informacijos.

40 Taigi Direktyvoje 2011/92 aiškiai nenumatyta kompetentingos institucijos pareiga, trečiajai šaliai pateikus pastabas dėl galimo reikšmingo atitinkamo projekto poveikio aplinkai, prašyti užsakovo pateikti papildomos informacijos arba pačiai surinkti šią informaciją.

41 Vis dėlto pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją iš Direktyvos 2011/92 2 straipsnio 1 dalies matyti, kad PAV turi būti atliekamas, kai tik yra tikimybė arba pavojus, kad atitinkamas projektas turės reikšmingą poveikį aplinkai. Atsižvelgiant į atsargumo principą, kuris yra vienas iš Sąjungos vykdomos aukšto lygio apsaugos aplinkos srityje politikos pagrindų ir į kurį atsižvelgiant turi būti aiškinama Direktyva 2011/92, laikoma, kad toks pavojus egzistuoja, kai, remiantis objektyvia informacija, negalima atmesti galimybės, kad projektas gali turėti reikšmingą poveikį aplinkai (šiuo klausimu žr. 2018 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Komisija / Lenkija*, C-526/16, EU:C:2018:356, 66 ir 67 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

42 Iš to matyti, kad per preliminaraus patikrinimo procedūrą, kuria siekiama nustatyti, ar PAV yra būtinas, kompetentinga institucija turi atsižvelgti į visą turimą reikšmingą informaciją, įskaitant informaciją, kurią jai spontaniškai pateikė trečioji šalis, jeigu šioje informacijoje yra objektyvių aplinkybių, leidžiančių jai įvertinti pavojaus, kad projektas gali daryti reikšmingą poveikį aplinkai, buvimą.

43 Be to, jeigu kompetentinga institucija, remdamasi trečiosios šalies pateikta informacija, mano, kad negalima atmesti galimybės, jog atitinkamas projektas gali daryti reikšmingą poveikį aplinkai, ji turi leisti užsakovui pateikti jai papildomos informacijos prieš nuspręsdama, ar reikia atlikti šio

projekto PAV. Kaip matyti iš Direktyvos 2011/92 4 straipsnio 4 ir 5 dalių teksto, užsakovui tenka pagrindinis vaidmuo teikiant informaciją, leidžiančią kompetentingai institucijai priimti išvadą. Šiuo tikslu visų pirma tam, kad pareiga atlikti poveikio aplinkai vertinimą būtų taikoma tik projektams, galintiems daryti reikšmingą poveikį aplinkai, ši institucija turi turėti kuo išsamesnę informaciją.

44 Be to, kompetentinga institucija negali padaryti išvados, kad yra pavojus, jog projektas gali daryti reikšmingą poveikį aplinkai, remdamasi tuo, kad užsakovo pateikta informacija yra neišsami, prieš tai nepaprašiusi jo pateikti papildomos informacijos.

45 Vis dėlto tuo atveju, kai, nepaisant trečiosios šalies pateiktos informacijos, kompetentinga institucija, remdamasi objektyviomis aplinkybėmis, gali atmesti galimybę, kad atitinkamas projektas gali daryti reikšmingą poveikį aplinkai, ji gali nuspręsti, kad PAV nėra būtinas, ir ji neprivalo prašyti užsakovo pateikti jai papildomos informacijos.

46 Reikia pridurti, kad pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją projektas laikomas galinčiu daryti reikšmingą poveikį aplinkai, jeigu dėl savo pobūdžio jis gali iš esmės arba negrįžtamai pakeisti aplinkos veiksnius, kaip antai fauną ir florą, dirvožemį ar vandenis, neatsižvelgiant į jo mastą (2018 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Komisija / Lenkija*, C-526/16, EU:C:2018:356, 65 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

47 Be to, kaip yra konstatavęs Teisingumo Teismas, Direktyvos 2011/92 2 straipsnio 1 dalies tekstas yra iš esmės panašus į Direktyvos 92/43 6 straipsnio 3 dalies tekstą (šiuo klausimu žr. 2004 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *Waddenvereniging ir Vogelbeschermingsvereniging*, C-127/02, EU:C:2004:482, 42 punktą).

48 Pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją Direktyvos 92/43 6 straipsnio 3 dalyje nustatyta sąlyga reiškia, kad, kilus abejonių dėl reikšmingo poveikio nebuvimo, reikia atlikti tokį vertinimą (šiuo klausimu žr. 2011 m. gegužės 26 d. Sprendimo *Komisija / Belgija*, C-538/09, EU:C:2011:349, 41 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Vis dėlto Teisingumo Teismas taip pat yra nusprendęs, kad 6 straipsnio 3 dalis turi būti aiškinama taip: jeigu kompetentinga valstybės narės institucija nusprendžia išduoti plano ar projekto, galinčio paveikti pagal šią direktyvą saugomą teritoriją, leidimą nereikalaudama atlikti tinkamo vertinimo, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, ji turi nurodyti pakankamus motyvus, kurie leido jai prieš išduodant tokį leidimą įsitikinti, kad, nepaisant priešingų nuomonių ir jose galimai išreikštų pagrįstų abejonių, buvo išsklaidytos bet kokios pagrįstos mokslinės abejonės dėl galimybės, kad šis projektas darys reikšmingą poveikį šiai teritorijai (2023 m. birželio 15 d. Sprendimo *Eco Advocacy*, C-721/21, EU:C:2023:477, 43 punktas).

49 Tuo remiantis darytina išvada, kad per preliminaraus patikrinimo procedūrą, vykdomą pagal Direktyvą 2011/92, reikalaujama dviejų sąlygų, kad, atsižvelgdama į trečiosios šalies pateiktas pastabas, kompetentinga institucija privalėtų paprašyti užsakovo pateikti jai papildomos informacijos. Viena vertus, šios pastabos turi būti susijusios su galimu „reikšmingu“ atitinkamo projekto poveikiu aplinkai. Kita vertus, būtina, kad minėtos pastabos iš tikrųjų neleistų daryti išvados, jog nėra jokių pagrįstų mokslinių abejonių, kad šis projektas gali daryti reikšmingą poveikį aplinkai.

50 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turės nustatyti, ar, atsižvelgiant į informaciją, kurią agentūra turėjo 2020 m. rugsėjo 16 d. sprendimo priėmimo metu, įskaitant informaciją, kurią pareiškėja pagrindinėje byloje pateikė jai 2020 m. liepos 7 d. pastabose, ši

agentūra, nepaisydama šiose pastabose pateiktos informacijos, galėjo įsitikinti, kad nėra jokių pagrįstų mokslinių abejonių dėl galimybės, kad pagrindinėje byloje aptariamas projektas gali daryti reikšmingą poveikį aplinkai, visų pirma pagal Direktyvą 92/43 saugomoms rūšims.

51 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pateiktus klausimus reikia atsakyti: Direktyvos 2011/92 4 straipsnio 4–6 dalys turi būti aiškinamos taip, kad tuo atveju, kai per preliminaraus patikrinimo procedūrą, vykdomą pagal šią nuostatą, trečioji šalis kompetentingai institucijai pateikė objektyvios informacijos apie galimą reikšmingą šio projekto poveikį aplinkai, visų pirma pagal Direktyvą 92/43 saugomai rūšiai, ši institucija turi paprašyti užsakovo pateikti jai papildomos informacijos ir į ją atsižvelgti prieš nuspręsdama, ar būtina atlikti minėto projekto PAV. Vis dėlto tuo atveju, kai, nepaisant trečiosios šalies minėtai institucijai pateiktų pastabų, remiantis objektyviomis aplinkybėmis galima atmesti galimybę, kad projektas gali daryti reikšmingą poveikį aplinkai, ši institucija gali nuspręsti, kad PAV nėra būtinas, ir ji neprivalo prašyti užsakovo pateikti jai papildomos informacijos.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

52 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (dešimtoji kolegija) nusprendžia:

2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/92/ES dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo, iš dalies pakeistos 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/52/ES, 4 straipsnio 4–6 dalys

turi būti aiškinamos taip:

tuo atveju, kai per preliminaraus patikrinimo procedūrą, vykdomą pagal šią nuostatą, trečioji šalis kompetentingai institucijai pateikė objektyvios informacijos apie galimą reikšmingą šio projekto poveikį aplinkai, visų pirma pagal 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyvą 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos, iš dalies pakeistą 2013 m. gegužės 13 d. Tarybos direktyva 2013/17/ES, saugomai rūšiai, ši institucija turi paprašyti užsakovo pateikti jai papildomos informacijos ir į ją atsižvelgti prieš nuspręsdama, ar būtina atlikti minėto projekto poveikio aplinkai vertinimą. Vis dėlto tuo atveju, kai, nepaisant trečiosios šalies minėtai institucijai pateiktų pastabų, remiantis objektyviomis aplinkybėmis galima atmesti galimybę, kad projektas gali daryti reikšmingą poveikį aplinkai, ši institucija gali nuspręsti, kad poveikio aplinkai vertinimas nėra būtinas, ir ji neprivalo prašyti užsakovo pateikti jai papildomos informacijos.

Parašai.